

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 71 af 7. April 1899 om Salg af indenlandske Haveprodukter og indenlandsk Frugt ved offentlig Auktion.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6265; Fremsættelsen i Tidenden Sp. 6321).

Sagen sattes til Forhandling.

Jens Sørensen (Smørum): Det foreliggende Lovforslag indeholder en Tilføjelse til Loven af 7. April 1899 om Salg af indenlandske Havebrugsprodukter. Jeg vil gerne begynde med at sige den højtærede Landbrugsminister Tak, fordi dette Lovforslag er blevet fremsat. Det er min Opfattelse, at hvor lille og beskedent Lovforslaget end tager sig ud, vil det dog vise sig at faa stor praktisk Betydning. Hidtil har Afsætningsforholdene for Frugt og Grønsager, særlig i Provinsbyerne været meget mangelfulde. De Varer, det ikke har været muligt at afsætte paa det hjemlige Torv, er for en stor Dels Vedkommende sendt ind til København, dels direkte til de handlende, dels til Kommissionærer, som saa har videresolgt dem enten paa Torvet eller ved offentlig Auktion, men meget ofte har de Varer, der er sendt herind, paa Grund af upraktisk Emballering taget Skade ved Transporten og er kommet frem i en daarlig Kvalitet, og ofte har Producenterne heller ikke haft den rigtige Forstaaelse af Betydningen af at gennemføre en god Sortering af Varerne. Det siger sig selv, at de Priser, der under disse Forhold har kunnet opnaas, forholdsvis sjældent har været særlig høje; for at kunne opnaa rimelige Priser paa Frugt og Grønsager, som sælges paa Auktion i store Partier, er det naturligvis en Betingelse, at Køberne har nogen Garanti for, at Varerne er ensartede, saavel i Kvalitet som i Sortering.

For at raade Bod paa disse Ulemper har Producenterne rundt omkring drøftet Muligheden af Oprettelse af Salgsforeninger med det Formaal at søge gennemført en bedre Sortering og en ensartet og praktisk Emballering af Varerne, naar de søges solgt ved Auktion i større Partier, men disse Foreninger har ingen Betydning kunnet faa, da Auktionerne skal holdes af autoriserede Auktionsholdere, som er forpligtede til at modtage alt, hvad der søges solgt, godt og ondt imellem hinanden.

Det, Producenterne har ønsket, og som altsaa søges opnaaet gennem dette Lovforslag, er, at Bestemmelserne i § 1 i Lov

Nr. 71 af 7. April 1899 ændres saaledes, at Bevilling til at afholde Auktion kan meddeles Andelsforeninger og lignende Samslutninger, som alene sælger egne Medlemmers Produkter. En Betingelse for at opnaa en saadan Bevilling er det selvfølgelig, at Foreningens Vedtægter indeholder en Bestemmelse om, at enhver Producent af Frugt eller Havesager kan blive Medlem, og lige saa selvfølgelig er det, at den Repræsentant, der paa Foreningens Vegne afholder Auktionen, skal godkendes af Landbrugsministeren. Paa denne Maade tror jeg, der kan tilvejebringes en bedre og mere ensartet Handelsvare af Frugt og Grønsager, og det vil selvfølgelig være til Fordel baade for Producenterne og for Forbrugerne. Der trænges paa dette Omraade i høj Grad til Organisation. For at nævne et Eksempel kan en Frugthandler i København trygt telegrafere til Kalifornien efter et Parti Æbler af en bestemt Sort og Kvalitet og være nogenlunde sikker paa, at naar Varen ankommer, er det netop den Vare, han har ønsket at købe, men der er neppe ret mange Frugthandlere, der tør vove at købe et større Parti danske Æbler uden først at have forvissat sig om, at hele Partiet nu ogsaa er af den Beskaffenhed, at de kan være tjent med at købe det, og dette er naturligvis en Meningsløshed, som der bør raades Bod paa.

Det er min Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag er et Skridt i den rigtige Retning, og at det vil vise sig at faa stor praktisk Betydning, og jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det til hurtig og velvillig Behandling.

Edvard Sørensen: Anledningen til det foreliggende Lovforslags Fremkomst er, saa vidt jeg ved, en Bevægelse, der er rejst blandt Gartnerne i Odense for gennem Andelssalgsforeninger at kunne opnaa Salg ved Auktion i særlige Lokaler. Det er en Bevægelse, der sikkert vil brede sig ud over det ganske Land, men i dette Arbejde er man stødt paa den Vanskelighed ovre i Odense, at naar man skulde sælge paa Auktion, skulde man ifølge den bestaaende Lov have en privat Auktionsholder, og hvem som helst kunde saa møde med Varer paa Auktionen, og dette førte til, som ogsaa den ærede Ordfører for Socialdemokratiet var inde paa, at den nødvendige Ensartethed i Kvalitet og Sortering ikke kunde være til Stede. Naar man derimod faar en Ordning som den nu foreslaaede, vil saadanne Foreninger kunne sikre Køberne, at der altid udbydes Varer, der er ens-